

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.106/2017/8. szám

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2018. április 20. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A bűnpártolás büntette miatt **vádlott** ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2017. október 04. napján kihirdetett 43(III.)Kb.738/2017/14. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlott cselekményét a Btk. 282. § (1) bekezdés a./ pontjába ütköző és a (3) bekezdés d./ pontja szerint minősülő bűnpártolás büntettének minősíti.

A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést 1 (egy) évi börtönbüntetésre enyhíti.

A szabadságvesztés végrehajtását 2 (kettő) évi próbaidőre függeszti fel.

A vádlottat előzetesen mentesíti a büntetett előélethez fűződő hátrányos jogkövetkezmények alól.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Indokolás:

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2017. október 04. napján kihirdetett 43(III.)Kb.738/2017/14. számú ítéletével **vádlottat** bűnösnek mondta ki bűnpártolás büntetében (Btk. 282. § (1) bekezdés b./ pont, (3) bekezdés d./ pont), ezért 1 év 6 hónap - végrehajtásában 3 évi próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre és lefokozásra ítélte. Rendelkezett a szabadságvesztés büntetés végrehajtása esetén a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról. A vádlottat kötelezte 8.269 forint bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú tárgyaláson jelenlévő katonai ügyész tudomásul vette az ítéletet. A vádlott és védője fellebbezést jelentettek be a jogi minősítés megváltoztatása és a büntetés enyhítése iránt.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.924/2017/1. számú átiratában a vádlott és védője által bejelentett fellebbezéseket alaptalannak tartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségét teljesítette, mérlegeléssel állapította meg a tényállást, amely felülbírálatra alkalmas. Hivatkozott arra is, hogy a katonai tanács indokolási kötelezettségének eleget tett és okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, helyesen minősítve az általa elkövetett cselekményt. A kiszabott büntetések alkalmasak a büntetési célok elérésére, ezért az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A védő utóbb csatolta fellebbezésének írásbeli indokolását, amelyben hivatkozott arra, hogy a vádlott a szakszerűtlenséget elismerte, azonban az egyenes szándékot nem. Kifejtette álláspontját, hogy a személyi sérülés nélküli baleset kivizsgálásában a baleseti helyszínelőként szolgálatot teljesítő vádlottat a helyszínbiztosító járőrök, és a vádlott járőrvezetője is magára hagyta, és helyszíni tevékenységében segítséget nem kapott még a parancsnokától sem. Ezért indítványozta, hogy - mivel a bűnpártolást a vádlott nem szándékosan és célzatosan követte el - a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a kiszabott büntetést változtassa meg és enyhítse (mellőzve a „mellékbüntetést”) oly mértékben, hogy a vádlott élethivatását folytatni tudja.

A másodfokú nyilvános ülésen a védő perbeszédében a bejelentett fellebbezésének irányát módosította, azt kizárólag enyhítés érdekében tartotta fenn. Sem a tényállást, sem a cselekmény jogi minősítését nem vitatta. Enyhítő körülményként kérte figyelembe venni, hogy a járőrvezető, a járőrök és a szolgálati előjáró is magára hagyta az intézkedő vádlottat. Felhívta a figyelmet arra is, hogy az alapeljárásban az ügyészi perbeszéd nem tartalmazott katonai büntetésre vonatkozó indítványt. Ezért indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mellőzze a lefokozást és a szabadságvesztés tartamát 1 évre enyhítse, mert így van lehetősége a vádlottnak arra, hogy egyedi elbírálás alapján állományban maradhasson.

A vádlott az utolsó szó jogán enyhítés érdekében tartotta fenn fellebbezését.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a vádlott és védő által bejelentett fellebbezésekre figyelemmel az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírált. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács perrendszerűen folytatta le az eljárást.

Az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a releváns bizonyítékokat mérlegelési jogkörébe vonta. A vádlott a tárgyaláson összefüggően nem tett vallomást. Az elsőfokú bíróság a Be. 291. § (1) bekezdése alapján törvényesen olvasta fel a nyomozati szakban tett gyanúsítottai vallomását. Ennek lényege szerint a vádlott nem vitatta, hogy a mintavételt **tanú1-el** szemben elmulasztotta, így az intézkedése szakszerűtlen volt, de cáfolta, hogy ezt azzal a szándékkal tette volna, hogy segítsen **tanú1-nek** a felelősségre vonás elkerülésében. Védekezésének leellenőrzésére az elsőfokú katonai tanács kihallgatta a helyszínt biztosító járőröket, továbbá a vádlott járőrvezetőjét, szolgálati előjáróit, **tanú2-t, tanú1-t, tanú3-t**; ismertette a releváns okirati bizonyítékokat, köztük a vádlott jelentését, a Fejér Megyei Rendőr-főkapitányság előtt ittas járművezetés vétsége miatt 10/2017.Bü. szám alatt **tanú1-el** szemben folytatott nyomozás során beszerzett igazságügyi orvosszakértői véleményt, valamint a **tanú1-el** szemben a Móri Rendőrkapitányság által hozott közigazgatási bírságot kiszabó KV.7280/2016/6. számú határozatot.

Az elsőfokú katonai tanács bizonyítékértékelő tevékenységéről ítélete 2. oldal utolsó bekezdésétől a 8. oldal közepéig adott számot. Indokolási kötelezettségét teljesítette. Megindokolta, hogy a vádlott szakszerűtlen intézkedést nem cáfoló, azonban bűnösséget vitató vallomásával szemben a tanúk vallomása, az orvosszakértői vélemény, a rendőri jelentés és a szolgálat vezénylés adatai alapján miért állapított meg - mérlegeléssel - terhelő tényállást ítélete 2. oldalán.

A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint a tényállás megalapozott, mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, és azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa elfogadta felülbírálata alapjául.

A másodfokú bíróság megjegyzi a védelem korábbi álláspontjára reagálva, hogy miután az elsőfokú bíróság az általa okszerűen mérlegelt bizonyítékok alapján megalapozott tényállást állapított meg, ezért a másodfokú eljárásban eltérő tényállás megállapítására nem volt mód, és eltérő jogi következtetést sem lehetett levonni.

A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács az általa megállapított tényállás alapján okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és nem tévedett, amikor cselekményét bűnpártolás büntettének minősítette. Ítélete 8. oldal 4. bekezdésében fejtette ki jogi értékelő tevékenységét, amely szerint a vádlott cselekményét a Btk. 282. § (1) bekezdés b./ pontjába ütköző és a (3) bekezdés d./ pontja szerint minősülő hivatalos személy által hivatali kötelessége megszegésével elkövetett bűnpártolás büntettének értékelte. A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem volt figyelemmel a saját történeti tényállására, és a BH 2015.213. eseti határozatban megjelenő bírósági gyakorlatra. Az irányadó tényállás szerint (2. oldal 5. bekezdés) „**A vádlott** az ittasság ellenőrzéséről szóló 27/2010. (OT.14.) ORFK utasítás 25. pontja b) és j) alpontjában foglaltakat megszegve **tanúl-el** szemben eltekintett az ittasság megállapításához szükséges mintavétel foganatosításától.” A bírói gyakorlat szerint az elkövető azzal a cselekményével, hogy bár hivatalos eljárása során bűncselekmény elkövetését észlelte, szándékosan nem intézkedett, nem tett feljelentést, hivatali kötelessége megszegésével segítséget nyújtott ahhoz, hogy az elkövető a hatóság üldözése elől meneküljön, akkor a Btk. 282. § (1) bekezdés a./ pontjába ütköző és a (3) bekezdés d./ pontja szerint minősülő hivatali bűnpártolás büntettét valósította meg.

Az előzőekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet megváltoztatta és a vádlott cselekményét a Btk. 282. § (1) bekezdés a./ pontjába ütköző és a (3) bekezdés d./ pontja szerint minősülő bűnpártolás büntettének minősítette. A vádlott tehát azzal a cselekvőségével, hogy baleseti helyszínelői szolgálata alatt bűncselekmény gyanúja ellenére szándékosan nem intézkedett, nem állította elő mintavételre ismerőst, valótlan tartalmú jelentést írt, segítséget nyújtott ahhoz, hogy **tanúl** a hatóság üldözése elől meneküljön, s ezzel megvalósította a hivatkozott igazságszolgáltatás elleni bűncselekmény törvényi tényállási elemeit.

Nem tévedett ugyanakkor az elsőfokú bíróság, amikor a vádlotti magatartást nem szakszerűtlen intézkedésnek, vagy más, katonai bűncselekmény elkövetési magatartásának értékelte.

Az enyhítésre irányuló vádlotti és védői fellebbezés részben a következők szerint alapos.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács helyesen értékelte a bűnösségi körülményeket, nem tévedett, amikor az 1-5 évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetett bűncselekmény elbírálásakor felfüggesztett szabadságvesztést alkalmazott, azonban a másodfokú bíróság a szabadságvesztés és a próbaidő mértékét eltúlzottnak ítélte. Ezért az elsőfokú ítéletet megváltoztatta, a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést 1 (egy) évi börtönbüntetésre enyhítette és a szabadságvesztés végrehajtását 2 (kettő) évi próbaidőre függesztette fel.

Nem tévedett az elsőfokú katonai tanács a lefokozás katonai büntetés alkalmazásakor sem. Ugyanis méltatlan a rendfokozat viselésére, beosztás betöltésére az a hivatalos személy, aki igazságszolgáltatás elleni bűncselekményt valósít meg. A másodfokú bíróságnak gyakorlatot alakító szerepe van, így erre, valamint arra figyelemmel, hogy a vádlott volt fenyítve és egy alkalommal el is ítélték, indokolt őt állásvesztéssel büntetni. A fellebbviteli bíróság nem látott tehát lehetőséget a katonai büntetés mellőzésére vagy enyhítésére. Álláspontja szerint az enyhített mértékű

szabadságvesztés és a lefokozás büntetés együttesen alkalmas a Btk. 79. §-ában írt büntetési célok elérésére.

A fellebbviteli bíróság a vádlottat a civil életbe való visszahelyezkedés megkönnyítése érdekében kivételesen mentesítette a büntetett előélethez fűződő hátrányos jogkövetkezmények alól (Btk. 102. § (1) bekezdés).

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a Fővárosi Ítéltábla Katona Tanácsa helyes indokainál fogva helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372. § (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2018. április 20.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

Dr. Szabó Éva hb. alezredes s.k.
előadó bíró

. Mészáros László hb. ezredes s.k.
bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete a rendelkező részben írt változtatással jogerős és a felfüggesztett szabadságvesztés kivételével végrehajtható.

Budapest, 2018. április 20.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke